

[Holger K. Nielsen]

Dette spørgsmål kan besvares med et ja eller et nej, og jeg vil gerne have svaret på det.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Fru Kirsten Jacobsen har ordet for en kort bemærkning, og så slutter vi de korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Når ministeren nu skal svare alligevel, så vil jeg også gerne have, at han besvarer det spørgsmål, jeg stillede før: Er det ikke sådan, at den pulje af penge, der her er afsat, vil blive brugt til de ansøgninger, der rent faktisk ankommer, når man undtager saunaer og carporte? Er det ikke sådan, at man ikke i kommunalbestyrelserne skal sidde og bestemme, at der er en pulje til malerne, der er én til tømrerne, der er én til murerne, men at det hele går i én samlet pulje, og hvis folk kun vælger at søge om penge til murerarbejde, så er det det, pengene bliver brugt til?

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg kan helt bekræfte fru Kirsten Jacobsens opfattelse, at vi ønsker at tilrettelægge en ordning, der er så let administrerbar som muligt. Det er selvfølgelig ikke meningen, at kommunalbestyrelsen skal sidde og lave puljer for malerarbejde og for tømrerarbejde osv.

Og så kan jeg i øvrigt sige til hr. Holger K. Nielsen, at hans liste ikke var udtømmende, og jeg vil meget gerne uddybe det yderligere under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) *Første behandling af lovforslag nr. L 198:*

Forslag til lov om ændring af lov om stempelafgift. (Lempelse af skødestempel ved salg af ejerboliger).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 16/5 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Stempelafgiftsfritagelse har vi diskuteret i godt og vel et år, siden vi vedtog at lave en stempelafgiftsfri sommer, som vi kaldte det, og som det rent faktisk blev udformet til at være, hvor meningen skulle være at inspirere boligmarkedet, der på det tidspunkt var overordentlig svagt stillet og stort set uden nogen omsætningsaktivitet.

Vi fik i slutningen af sommeren sidste år gennemført, at man forlængede denne stempelafgiftsfri periode. Vi oplevede i forbindelse med valget, at der opstod yderligere turbulens, og derefter blev stempelafgiftsfritagelsesperioden, der omfattede både pantebrev og skøder, forlænget med et halvt år indtil denne sommer, nemlig til 1. juli 1991.

Socialdemokratiet mente, det var rigtigt at inspirere boligmarkedet sidste sommer. Vi har også kunnet se, at det havde en vis virkning. Vi har ikke deltaget i den seneste forlængelse. Vi mente, det var at bruge pengene for spredt og for lidt målrettet. Derfor var vi interesseret i i forbindelse med boligpakkens behandling kort før nytår at pege på over for regeringen, at vi ikke ønskede en videreførelse, og at regeringen i stedet for fortsat at komme med stadige forlængelser af en stempelafgiftsfri periode, som vi altså var enige i adskillige gange, skulle forelægge Folketinget andre initiativer på boligområdet. Det er så det, der ad lange og kringlede veje har ført til alt det, vi har talt om i dag, og deriblandt også en rest af stempelafgiftsfritagelsen, således at vi 1. juli får genindført pantebrevsstemplerne, og at vi får genindført halvdelen af det hidtidige skødestempel, som kan siges at være den eneste af stempelafgifterne, der påvirker mobiliteten i nogen grad.

Det har ikke været Socialdemokratiets livret at skulle deltage i en aftale, hvori indgår denne stempelafgiftsfritagelse, men vi har gjort det netop med henvisning til, at vi ikke så det poli-

[Pla Gjellerup]

tisk muligt at komme igennem med andre aktiviteter, som kunne erstatte, at vi fik en større stempelafgiftsfritagelse, og at den del, der er blevet tilbage, trods alt er blevet den del, som retter sig lidt mere præcist mod at løse nogle mobilitetsproblemer på boligmarkedet.

Med de bemærkninger skal jeg meddele, at Socialdemokratiet vil støtte lovforslaget, idet vi vil indgå i et positivt udvalgsarbejde.

Pernille Sams (KF):

Den midlertidige stempelafgiftsfritagelse, der lå i boligpakken og forlængelsen heraf, udløber som bekendt her den 30. juni. Ved afgørelsen af, hvad de 1,2 mia. kr. om året, som stempelafgiftsfritagelsen koster, bedst kunne bruges til, har vi fundet det vigtigt at bevare et element af fritagelsen for stempelafgift. Konkret er forslaget ved forhandlingerne endt med, at skødestemplet permanent nedsættes til halvdelen af det oprindelige niveau på 1,2 pct., som det ville være blevet igen pr. 1. juli 1991, hvis vi ikke gjorde noget. Nu bliver det altså 0,6 pct.

Vi mener, det er vigtigt for ejerboligmarkedet ikke at få den fulde afgift på handler igen. For det første er ejerboligmarkedet stadig trængt, og det ville virke unødigt hårdt at få den fulde afgift igen. En beskeden afgift mener jeg til gengæld ikke afholder mennesker fra at købe ejerbolig. I forhold til de 30 års gæld, man påtager sig, er en beskeden stempelafgift ikke det, der rækker ved beslutningen om at købe en bolig. Det er derimod tilliden til fremtiden og de fremtidige skatteregler, der er afgørende – tilliden til, at vi ikke trækker tæppet væk under boligejerne ved pludselige økonomiske ændringer, der ikke respekterer, at man har disponeret for 30 år, når man køber bolig.

For det andet er en stor afgift på bolighandel hæmmende for mobiliteten i vores samfund. Overordnet har vi brug for større mobilitet både på vores arbejdsmarked og inden for de forskellige boligtyper og -størrelser, der passer til os på forskellige tidspunkter i vores liv. Ingen kan være interesseret i at hæmme mobiliteten og dermed holde de forkerte mennesker i de forkerte boliger i forhold til deres ønsker og det mest hensigtsmæssige. Derfor er en høj afgift på flytning ikke særlig hensigtsmæssig og da slet ikke, når den kun gælder den ene halvdel af befolkningen, der tilfældigvis har valgt at bo i en ejerbolig.

Så vi støtter med glæde lovforslaget.

Peter Brixtofte (V):

Efter at have hørt en så fremragende tale fra fru Pernille Sams er der ikke meget at tilføje. Det er et vældig godt forslag, som fremmer mobiliteten på boligmarkedet, og det støtter Venstre fuldt ud.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er interessant at høre Venstre og De Konservative snakke ansvarlig økonomisk politik her i dag. De har jo så ofte travlt med at fortælle os, at vi skal være økonomisk ansvarlige osv., men hvad er sandheden her? Sandheden er, at man bruger 275 mio. kr. til at lempe stempelafgifterne med. Man kan da diskutere, om det er mange penge, og man kan diskutere, om staten har mange penge i øjeblikket, jeg mener nu, vi er enige om, at staten ikke har ret mange penge. Når vi skal diskutere nedskæringer andre steder, plejer vi da at være enige om, at 275 mio. kr. er ganske mange penge. Jeg kan da huske, at Folketinget i sidste folketingsamling var ved at falde sammen, fordi det ikke lykkedes at finde en besparelse på 125 mio. kr. til nedskæringer på boligstøtten. Dengang var det helt afgørende for regeringen, at man skulle skære ned på boligstøtten, og at man skulle finde de penge til det, men det var betydelig færre penge end det, der er tale om her.

Her er igen et spørgsmål om, hvordan vi prioriterer de offentlige midler, om vi mener, det er rimeligt, at man giver gaver til mennesker, der sælger deres hus og alligevel tjener godt på det, eller om man skal gøre en indsats dér, hvor der virkelig er et behov for at gøre en indsats.

Det bliver sagt, at en gennemførelse af dette forslag fremmer mobiliteten. Jeg har nu mine tvivl om, at en stempelnedsettelse i særlig grad skulle fremme mobiliteten – en tvivl, som fru Pernille Sams jo i øvrigt selv bekræftede berettigelsen af – men sandheden er jo, at det da også hjælper og også er et tilskud til de mennesker, der sælger deres hus uden overhovedet at gøre det af mobilitetsfremmende hensyn, men som alligevel skulle sælge deres hus, og som alligevel tjener godt på det. Der er faktisk stadig væk mennesker, der tjener godt på at sælge hus i øjeblikket. Der er mennesker, der taber på det, men der er så sandelig også mennesker, som

[Holger K. Nielsen]

købte på det rigtige tidspunkt, og som tjener ganske godt på det.

Men det grundlæggende spørgsmål, som vi har stillet før, og som vi gerne vil stille igen, er, om dette her er en rigtig måde at bruge penge på. Svaret er efter vores mening, at det er det ikke; det er en urimelig og uansvarlig måde at bruge statens finanser på.

Til allersidst har jeg lige en bemærkning til fru Pia Gjellerup, som siger, at stempelfritagelsen sidste sommer havde en vis virkning. Det er, for at sige det mildt, en sandhed med modifikation. Jeg kan godt huske, da vi havde førstebehandlingen af lovforslaget om den såkaldte stempelfri sommer sidste år, og hvordan Socialdemokraterne med jubel i stemmen forklarede, at nu fik vi en stempelfri sommer, der betød, at nu ville der virkelig komme i gang i hussalget. Men hvad kom der? Der kom jo ikke gang i noget som helst, og derfor blev vi nødt til at forlænge stempelfritagelsen først én gang og senere én gang til. Sandheden er jo, at denne stempelfritagelse overhovedet ikke har haft nogen betydning i forhold til hussalget. Det er sandheden om det spørgsmål, og derfor forstår jeg slet ikke, hvordan man kan sige, at det har haft nogen virkning.

Vi var imod stempelfritagelsen sidste år, vi var imod forlængelsen første gang, vi var imod forlængelsen anden gang, og vi er også imod, at man nedsætter stempelafgifterne på skøder. Vi synes, at det er en helt uansvarlig politik i øjeblikket.

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu lyder det jo fra ordførerne heroppe, som om det er en himlens gave til boligejerne, man kommer med her. Og bl. a. Venstres ordfører, hr. Peter Brixtofte, sagde, at det ville hjælpe på mobiliteten.

Jamen det er, fordi man starter på et forkert grundlag, når man siger, at dette her er en lempe, at det er en afgiftsnedsættelse. Det er jo i bund og grund det modsatte, der er tale om, for normalt forholder man sig til de forhold, som gælder i øjeblikket, og i forhold til det øjeblik, vi er i nu, er dette her en stigning af stempelafgiften på skøder fra 0 pct. til 0,6 pct. Det er en kendsgerning, som selv ikke Venstre kan lave om på.

Men hvis vi nu skal tale om mobiliteten, må vi tage udgangspunkt i den ulykkelige situ-

ation, der var for boligejerne, da de ikke kunne komme af med deres ejendom, som røg på tvangsauktion osv., og hvor man vedtog nogle midlertidige foranstaltninger, som skulle afhjælpe det.

Den ene del af dem – den del, der skulle hjælpe de tvangsauktionstruede, blev ikke nogen hjælp, for ligegyldigt hvor meget vi bestræbte os på at lave en god ordning, blev den enten chikaneret af kreditforeningerne, eller også så var der andre grunde til det; den virkede i hvert fald ikke.

Den anden del – og det var stempelfriheden – virkede derimod, idet den skabte den fornødne mobilitet. Og når man ser på tvangsauktionsstatistikken, er der én ting, man selvfølgelig kan være ked af, og det er, at tallene ikke er gået mere ned. Men grunden til, at de ikke er steget, er, at man har haft stempelfriheden, for den har betydet, at mennesker, hvis ejendom ellers skulle have været på tvangsauktion, kunne komme af med deres hus i frit salg.

Dette forslag vil komme til at betyde, at der fra nu af og frem til 1. juli er nogle, der må rende stærkt – og det har jeg såmænd ikke så ondt af, for det gør de ikke så tit – men man kan jo frygte, at en masse huse vil blive solgt over hals og hoved, og man kan frygte, at en masse boligejere, som i forvejen er trængt, bliver trængt endnu mere, fordi dette her drejer sig om den kontante udbetaling, ikke overtagelse af en eller anden prioritet. Det er de kontante penge, man skal have med i hånden, og derfor er det helt stensikkert, at nogle vil blive hårdt presset til at sælge, inden stempelfritagelsen udløber.

Derefter vil vi opdage, at boligsalget går totalt og aldeles i stå. Det medfører, at kurven for antallet af tvangsauktioner stiger kraftigt, og så er vi lige vidt. Så har vi brugt en masse offentlige midler til at komme ét skridt frem og to tilbage.

Men hvad er de menneskelige konsekvenser? De er, at man lader en hel masse boligejere sejle deres egen sø – en hel masse familier rundt omkring i landet, som i øjeblikket står med den ene fod på et stykke vådt håndsæbe og den anden fod på en tvangsauktion. Den smule penge, som der måske kunne være kommet ud af, at de havde fået en fornuftig pris for ejendommen og dermed et lille kontant overskud til at flytte et andet sted hen, fjerner man. Det er så meget, regeringens har tilovers for de dårligt stillede bo-

[Kirsten Jacobsen]

ligejere, og det virker på mig uanstændigt, når vi lige har smidt 1,8 mia. kr. ud til de rige.

Bente Juncker (CD):

Jeg skal blot sige, at dette forslag jo er omfattet af det boligforlig, vi har lavet, og Centrum-Demokraterne kan stemme for det.

Jørgen Estrup (RV):

Man tager en total stempelfritagelse, og derefter indfører man 0,6 pct. på skødet og 1,5 pct. på pantebestevne, og så kalder man det lempelse af skødestemplet ved salg af ejerboliger. Jo, skatteministeren har visse evner, det må man sige. Så vidt jeg kan se, kan man ikke komme til andet resultat, end at man fjerner 80 pct. af den fritagelse, der var tidligere, og det kan man vel dårligt kalde en lempelse.

Men hvordan man end vender og drejer det, er dette altså et spørgsmål om, hvad vi kan få for pengene ved en stempelfritagelse, og hvilken udsigt der er til, at det vil lette markedet. Og på den led er jeg sådan set enig i det, man er landet i her, nemlig at baggrunden for stempelfritagelsen var et ønske om en midlertidig lempelse for at hjælpe et betrængt boligmarked, for at få salgene i gang, og der er sket en vis lettelse af trykket på boligmarkedet.

Så kunne man selvfølgelig sige: o.k., så fjerner vi det helt, nu har boligejerne fået det tilskud en periode; kan de ikke leve uden det nu? Og i den forbindelse kan man vel sige, at det ikke er så galt at prøve på at gøre overgangen gradvis.

Derfor er vores indstilling til dette lovforslag, at vi ikke forestiller os, at nedsættelsen på skødestemplet skal være permanent, men at vi vil medvirke til denne gradvise overgang til den gamle situation.

Men i realiteten, sådan som det vil blive mærket ude blandt boligejerne, er det naturligvis en stramning, og det vil også kunne ses på huspriserne. Vi må derfor i løbet af et stykke tid være opmærksom på, om dette kunne bæres af markedet, således at det kan være med til at afgøre, hvordan det skal gå fremover med stempelfritagelsen.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg synes da altid, det er interessant at se,

hvad markedet kan bære, men det er somme tider, at de omkostninger, der er forbundet med den slags eksperimenter, er lidt for store. Men jeg vil gerne spørge hr. Jørgen Estrup, om Det Radikale Venstre, hvis det nu viser sig, at markedet ikke kan bære dette her, vil være med til at genindføre stempelfritagelsen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror, at jeg i hvert fald kan sige så meget, at vi vil være med til at lave ordninger, som kan hjælpe på et betrængt boligmarked, men om stempelfritagelsen er den eneste ting, der kan hjælpe, tvivler jeg på. Jeg synes, at vi i nogen grad under de forhandlinger, vi har haft nu, har mistet interessen for, hvordan vi kan gøre noget permanent for markedet. Der er ingen tvivl om, at stempelfritagelsen har været noget midlertidigt – det var det fra starten, og jeg vil i hvert fald ikke give noget tilsagn, før jeg er sikker på, at vi ikke kan finde noget, der virker bedre.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti synes, at skat på flytning er en dårlig idé, og vi har argumenteret for, at 1,2 pct. som stempelafgift på skøder var for meget. Vi har været glade for, at vi har haft en afgiftsfri periode, som har sat gang i hushandelen, som har nået det, som vi ønskede.

Det var jo oprindelig hr. Erling Olsen, der kom med et spændende forslag, som vi var flere der tog til hjertet, og som vi også fik gennemført. Jeg synes selv, at de 0,6 pct. faktisk er for højt, men vi må erkende, at midlerne ikke er ubegrænsede.

Hvis man også ønsker, at der skal ydes tilskud til vedligeholdelse og man har en vis beløbsramme, så kan man kun nå et vist mål.

Vi er glade for, at vi ikke vender tilbage til tingenes tilstand, før vi gennemførte afgiftsfritagelsen, og i betragtning af at afgiftsfritagelsen var en midlertidig ordning, som, hvis vi ikke havde gjort noget, ville udløse, at vi fik en afgift på 1,2 pct., kan man sige, at det er en lempelse i forhold til, hvad det ellers ville være blevet til, hvis vi ikke foretog et indgreb. Men det er klart, at der er tale om en skærpelse, når man går op til 0,6 pct. i forhold til situationen nu, hvor procenten er 0.

Vi er glade for, at vi ikke kommer højere op end de 0,6 pct., og vi støtter forslaget.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for den overvejende positive indstilling, der har været til dette lovforslag. Jeg vil gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg er fuldstændig enig i, at den midlertidige stempelfritagelse, vi nu har haft i en periode, har haft markant positive virkninger. De tal, vi er i besiddelse af, viser, at salget af ejerboliger for hele 1990 kom til at ligge 9 pct. over niveauet for 1989, og uofficielle oplysninger fra kreditforeningerne tyder på et uforandret salg i første kvartal af 1991. Det er således tydeligt nok, at de tidligere års nedadgående linje blev brudt. Og jeg er heller ikke i tvivl om, at vi kan tilskrive den midlertidige stempelfritagelse en stor del af æren for det.

Spejlbilledet af dette er, at vi også igennem 1990 har oplevet et klart fald i antallet af det, der hedder kundgjorte tvangsauktioner over ejerboliger, og alt tyder på, at den nedgangslinje heldigvis er fortsat her ind i 1991, så at der har været positive virkninger af de initiativer, der er taget, mener jeg er uden for enhver tvivl. Deri har fru Kirsten Jacobsen ret.

Men det er nok også rigtigt at føje til, at den positive virkning i meget høj grad har været knyttet til, at der var tale om en midlertidig ordning, for markedet har været klar over, at ordningen ville udløbe på et tidspunkt, og at det derfor gjaldt om, at omsætningen af ejerboliger fandt sted, inden den midlertidige stempelfritagelse ophørte. Der er i hvert fald ingen sikkerhed for, at en permanent stempelfritagelse ville have samme virkning på ejendomsomsætningen, som en midlertidig stempelfritagelse har haft.

Meningen med den midlertidige stempelfritagelse var, om jeg så må sige, at få proppen ud af hullet, det vil sige få sat gang i noget ejendomsomsætning, få solgt nogle af de ejerboliger, der af den ene eller den anden grund ikke kunne sælges. Om det er det ene eller det andet, der er årsagen til det, kan vi i hvert fald konstatere, at der har været en stigende omsætning, og det er glædeligt.

Da regeringen imidlertid er enig med fru Kirsten Jacobsen i, at der bør være en lavere afgift på flytning end den, der gjaldt, før vi lavede den midlertidige stempelfritagelse, er der altså som led i den boligpolitiske aftale indgået den aftale om en lavere stempelafgift, som er indeholdt i dette lovforslag.

Fru Kirsten Jacobsen opholdt sig lidt ved, om det forhold, at vi nu går fra en midlertidig stempelfritagelse og ind i en lidt mere permanent situation, som i realiteten indebærer en højere stempeludgift, nu vil føre til en faldende omsætning af ejerboliger. Her kan vi jo ikke alene se på stempelfritagelserne – vi må se på den samlede situation. F.eks. har det forhold, at vi lykkeligvis i øjeblikket kan se tendenser til en faldende rente, klart positive virkninger på ejerboligmarkedet, og det er jo i virkeligheden en positiv virkning på ejerboligmarkedet, der er langt mere betydningsfuld, end hvad vi måtte finde på at gøre vedrørende stempelfritagelserne. Der er næppe noget, der har så stor selvstændig positiv virkning på ejerboligmarkedet som netop en faldende rente.

Så sent som i går har Nationalbanken sænket sine betydende rentesatser, og jeg er ikke i tvivl om, at det også vil få en effekt på markedsrenten i det hele taget, og den virkning vil være markant positiv for ejerboligmarkedet.

Regeringens samlede vurdering er den, at vi vil opleve en fortsættelse af den positive tendens, vi har set i løbet af 1990, og som er fortsat ind i 1991 – en positiv tendens i retning af større omsætning af ejerboliger og et fortsat fald i antallet af tvangsauktioner.

På den baggrund er det tilfredsstillende, at der fra et markant flertal har været tilslutning til det foreliggende lovforslag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu er regeringen jo berømt for at skønne forkeret, så det kan jo være, at dens skøn i denne sag heller ikke viser sig at være rigtigt. I hvert fald er det sådan, at eksperter i boligøkonomi har den opfattelse, at denne pakke samlet set vil få huspriserne til at falde og antallet af tvangsauktioner til at stige, og det tror jeg vedkommende har meget ret i.

Men jeg vil gerne anholde det, skatteministeren sagde om den midlertidige ordning. Det er rigtigt, at den startede med at være midlertidig, men man har jo vænnet befolkningen til, at det, der er midlertidigt, bliver permanent – jeg minder skatteministeren om, at vi har en midlertidig lejelov, som har haft 51 års jubilæum – og den midlertidige stempelfritagelse, vi taler om, er jo både blevet 3 måneder, 6 måneder og 12 måneder, og derfor har markedet allerede ind-

[Kirsten Jacobsen]

rettet sig på, at det var det, man havde at forholde sig til. Derfor er det ikke rigtigt, at folk hele tiden har regnet med, at lovgivningen var midlertidig; nej, de har regnet med, at den blev permanent. Regeringen har jo selv så sent som i forbindelse med finansloven udtalt sig bredt om, at hvis man ikke blev enig om fordelingen af de 1,2 mia. kr., som vi skal tale om om lidt, ville stempelfritagelsen blive gjort permanent.

Der sker stor turbulens på boligmarkedet med dette forslag, det er helt sikkert. Og det, jeg synes er kedeligt, er, at man allerede kan forudsæ det, inden man gør det. Jeg synes, det er trist, at Folketinget skal ud at lave ambulancetjeneste for boligejerne flere gange om året. Det kan de dårligt stillede boligejere altså ikke blive ved med at leve med.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er altid interessant, når en politiker må hive spørgsmål ud af sammenhængen for at forklare, hvordan tingene hænger sammen. Da ministeren skulle forklare en stigning i hussalget sidste år, var det stempelfritagelsen, der var årsagen til det. Nu skal han forklare, at det stadig væk går godt, og så har det pludselig ikke noget som helst at gøre med stempelafgifterne; så er det helt andre ting, der betyder noget. Sagen er jo også, at man ikke kan stille det sådan op, som ministeren gjorde, og sige, at stempelfritagelsen har haft denne markante virkning. Der er mange andre forhold, der spiller ind, eksempelvis de 30-årige ejerskiftelån, som man vedtog i Folketinget, og mange andre forhold.

Men jeg vil gerne have, at vi ser nærmere på disse tal i Boligudvalget. Jeg kan i hvert fald huske, at de gange, vi har forlænget den midlertidige stempelfritagelse, var begrundelsen jo hele tiden, at den ikke havde virket. Jeg kan huske, at den stempelfri sommer, som vi vedtog sidste år, kun var på 3 måneder, med den begrundelse at der var et sådant tryk i flasken, at det ville sprøjte ud af flasken, når proppen gik af, og så ville man straks få gang i hussalget. Men der skete faktisk ikke ret meget, og det var jo grunden til, at vi forlængede den midlertidige stempelfritagelse sidste år både i august måned og i december måned.

Derfor vil jeg stadig væk fastholde, at skal man tale om mobilitetsfremmende foranstaltninger – og det kan man da godt diskutere – er

der andre måder at gøre det på. Det foreliggende er ikke nogen særlig målrettet facon at opnå en større mobilitet på; der er andre måder, der er bedre. Man støtter også mennesker, der sælger deres hus af helt andre grunde, og som alligevel i visse tilfælde kan tjene ganske godt på det. Det er, som jeg sagde før, ikke en rimeligt ansvarlig måde at bruge de offentlige midler på i øjeblikket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Stavad):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til boligministeren og skatteminister:

»Hvilke ændringer agter regeringen at foreslå i indeværende folketingssamling som erstatning for boligpakken, særlig med henblik på at give boligejerne lavere boligudgifter, f.eks. gennem ændringer i lejeværdibeskatningen, standardfradrag/vedligeholdelsesudgifter, realkreditbelåning og skattefradrag for renter?«

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 28/12 90. Fremme af forespørgslen vedtaget 15/1 91).

Den fg. formand (Stavad):

Jeg gør allerede nu opmærksom på, at afstemning om eventuelle motiverede dagsordener vil blive sat på dagsordenen i morgen, torsdag den 23. maj 1991.

Begrundelse

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu har vi jo lige været igennem en holmgang med boligforslag, og vi er jo ikke ukendt med herinde, at det er noget, der godt kan gå lidt tid med. Det skal nu nok vise sig, at når man skal